

บทเรียนที่ 12

ฝากทรัพย์

สาระการเรียนรู้

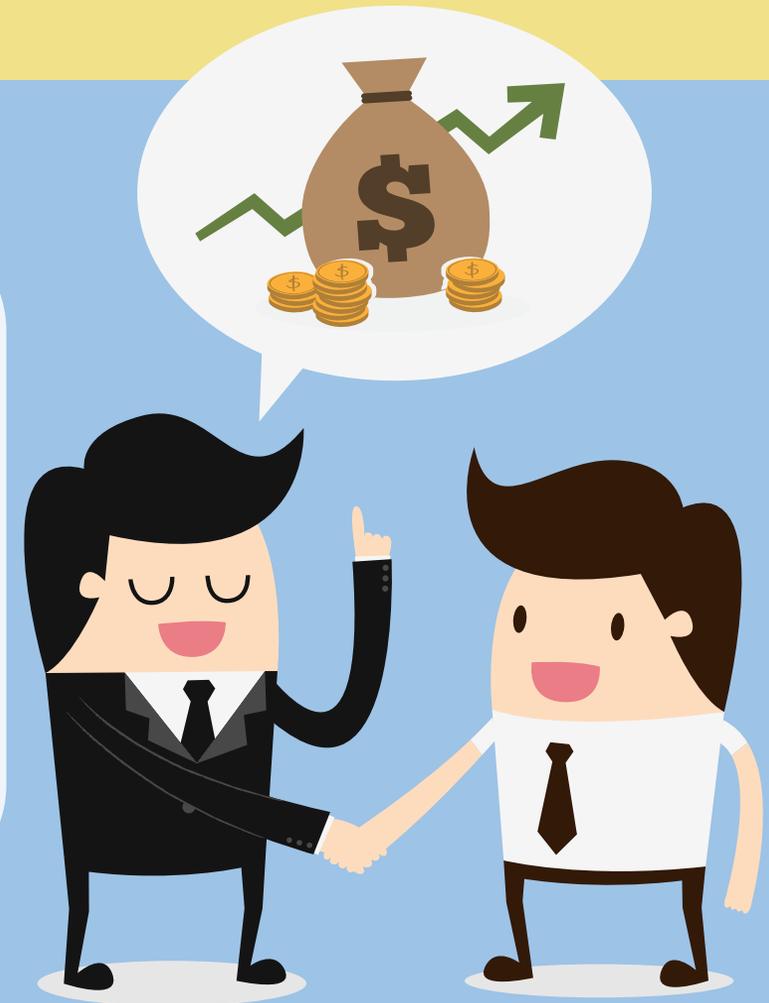
1. ลักษณะของสัญญาฝากทรัพย์
2. แบบแห่งนิติกรรมสัญญาฝากทรัพย์
3. ข้อสันนิษฐานการฝากทรัพย์โดยมีบำเหน็จ
4. หน้าที่ของผู้รับฝาก
5. การคืนทรัพย์สินที่ฝาก
6. วิธีเฉพาะการฝากเงินและฝากของในโรงแรม

1. ลักษณะของสัญญาฝากทรัพย์

ฝากทรัพย์ คือสัญญาซึ่งบุคคลหนึ่งเรียกว่า ผู้ฝาก ส่งมอบทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า ผู้รับฝาก และผู้รับฝากตกลงว่าจะเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ในอารักขาแห่งตนแล้วจะคืนให้

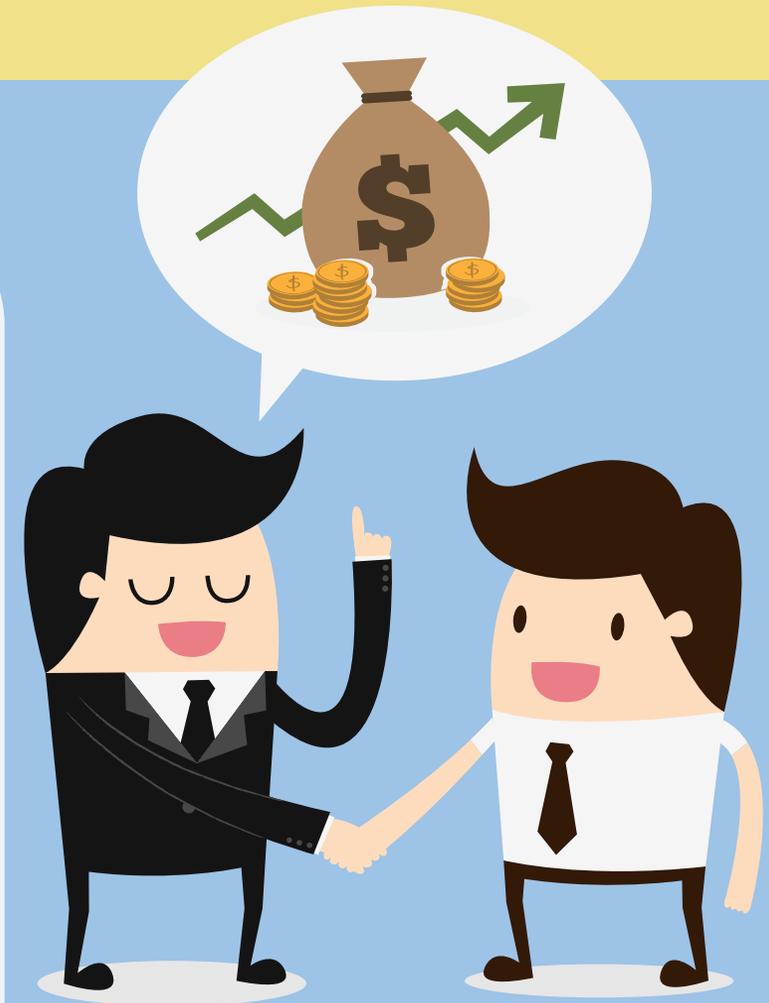
จากหลักกฎหมาย ลักษณะสำคัญของสัญญาฝากทรัพย์ มีดังนี้

- เป็นสัญญาสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเรียกว่า **ผู้ฝาก** และอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า **ผู้รับฝาก**
- เป็นสัญญามีค่าตอบแทนและไม่มีค่าตอบแทน
- วัตถุประสงค์ของสัญญาฝากทรัพย์ต้องเป็นทรัพย์สินที่มีรูปร่าง
- ต้องมีการส่งมอบทรัพย์สินที่ฝาก
- สัญญาฝากทรัพย์เป็นสัญญาเฉพาะตัว
- ต้องคืนทรัพย์สินที่ฝาก

2. แบบแห่งนิติกรรมสัญญาฝากทรัพย์

กฎหมายไม่บังคับว่า สัญญาฝากทรัพย์ต้องทำตามแบบแห่งนิติกรรมแต่อย่างใด เพียงแต่ทั้งสองฝ่าย คือ ผู้ฝากและผู้รับฝากตกลงกันด้วยวาจาหรือด้วยปากเปล่าพร้อมส่งมอบทรัพย์สินที่ฝากผู้รับฝากอาจมีหลักฐานการรับฝากมอบให้กับผู้ฝากไว้ แล้วรับทรัพย์สินที่ฝากเก็บรักษาไว้ สัญญาฝากทรัพย์ก็เกิดขึ้นแล้วไม่จำเป็นต้องมีหนังสือระบุเป็นสัญญาฝากทรัพย์แต่อย่างใด

3. ข้อสันนิษฐานการฝากทรัพย์สินโดยมีบำเหน็จ

กฎหมายมีหลักในการพิจารณาเกี่ยวกับบำเหน็จค่าฝากทรัพย์สินไว้ ดังนี้

1. **คู่สัญญาได้มีการตกลง**ว่าฝากทรัพย์สินและให้บำเหน็จเป็นค่าตอบแทนหรือค่าฝากทรัพย์สินไว้โดยแน่นอนแล้ว ก็คงเป็นไปตามนั้น
2. **ไม่มีการตกลงกันไว้** แต่โดยพฤติการณ์ฟังคาดหมายได้ว่า เขารับฝากทรัพย์สินก็เพื่อจะได้บำเหน็จค่าฝากทรัพย์สินนั้น ให้ถือว่า**เป็นอันได้ตกลงกันแล้วโดยปริยายว่ามีบำเหน็จเช่นนั้น**

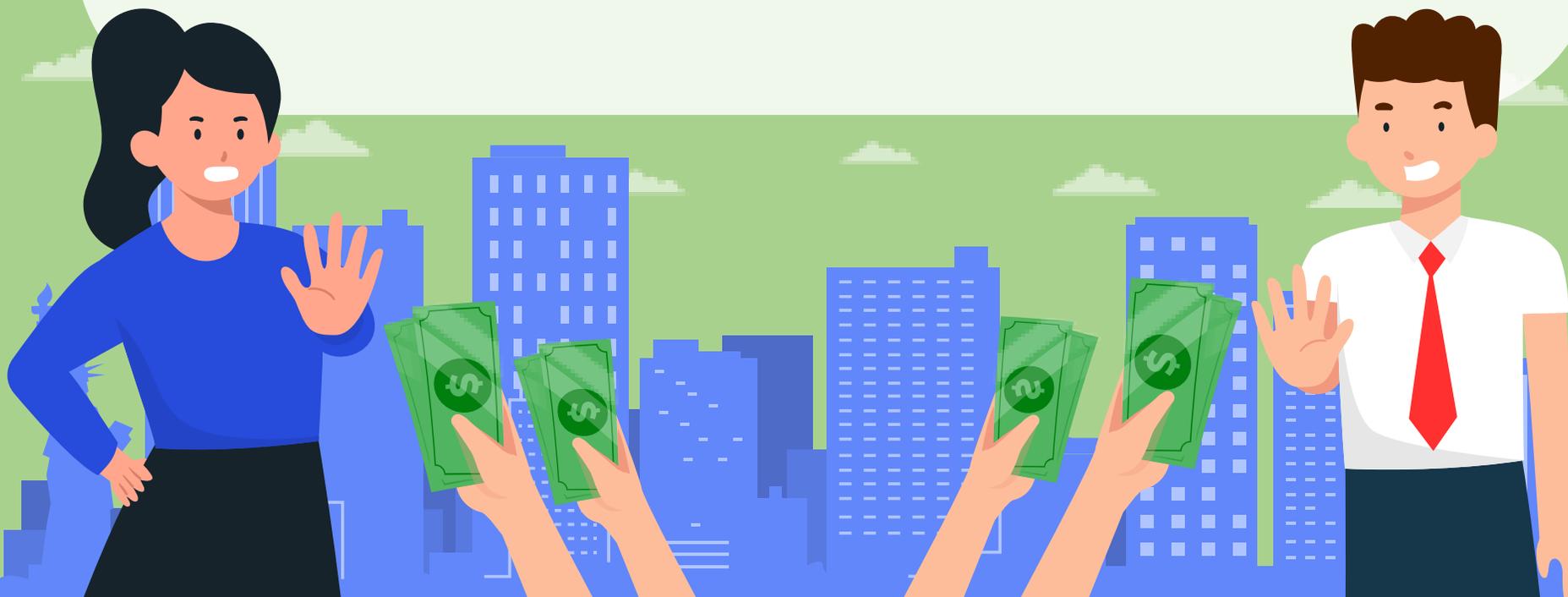
4. หน้าที่ของผู้รับฝาก

1. การรับฝาก ถ้าการรับฝากนั้นเป็นการทำให้เปล่าโดยไม่มี**บำเหน็จ** ผู้รับฝากมีหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังทรัพย์สินที่ฝากนั้นเหมือนรักษาทรัพย์สินเช่นเคยประพฤติกฎปฏิบัติของตนเอง
2. ผู้รับฝากต้องเก็บรักษาทรัพย์สินที่ฝากไว้เป็นอย่างดี ห้ามมิให้ผู้รับฝากเอาทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นออกไปใช้สอยเอง หรือเอาไปให้บุคคลภายนอกเก็บรักษา หรือใช้สอยทรัพย์สินนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ฝาก

3. บุคคลภายนอกอ้างว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ฝาก

ถ้ามีบุคคลภายนอกอ้างว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินซึ่งฝากดีกว่า หรือเหนือกว่าผู้ฝากโดยยึดทรัพย์สินนั้นไปก็ดี หรือจะฟ้องเป็นคดี ต่อศาลก็ดี ผู้รับฝากต้องรีบแจ้งให้ผู้ฝากทราบทันที

5. การคืนทรัพย์สินที่ฝาก

1. ในสัญญาฝากทรัพย์กำหนดเวลาคืนทรัพย์สินไว้ ถ้าสัญญากำหนดไว้ว่าจะคืนทรัพย์สินที่ฝากไว้ั้นเมื่อใด ผู้รับฝากไม่มีสิทธิจะคืนทรัพย์สินที่ฝากก่อนถึงเวลาที่กำหนด
2. ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดเวลาคืนทรัพย์สินที่ฝากกันไว้ **แน่นอน** ผู้รับฝากอาจคืนทรัพย์สินที่ฝากไว้ได้ทุกเวลา

3. การคืนทรัพย์สินที่ฝาก ผู้รับฝากต้องคืนทรัพย์สินซึ่งรับฝากไว้นั้นให้แก่ผู้ฝากหรือทรัพย์สินนั้นฝากในนามผู้ใดก็คืนให้แก่ผู้นั้น

4. การคืนดอกผลของทรัพย์สินที่ฝาก หากทรัพย์สินที่ฝากมีดอกผลเกิดจากทรัพย์สินที่ฝาก ผู้รับฝากต้องคืนดอกผลนั้นไปพร้อมกับทรัพย์สินที่ฝากนั้นด้วย

5. ผู้รับฝากมีสิทธิยึดหน่วงทรัพย์สินที่ฝาก การชำระบำเหน็จค่าฝากทรัพย์สินอาจกำหนดไว้ในสัญญาหรือโดยจารีตประเพณีว่าจะชำระกันเมื่อใด

6. อายุความ ความรับผิดเพื่อการใช้เงินบำเหน็จค่าฝากทรัพย์สินก็ดี การชดใช้เงินในค่าใช้จ่ายก็ดี การใช้ค่าสินไหมทดแทนเกี่ยวกับการฝากทรัพย์สินก็ดี ห้ามมิให้ฟ้องต่อศาลเมื่อพ้นเวลา 6 เดือนนับแต่วันสิ้นสัญญา

6. วิธีเฉพาะการฝากเงิน และฝากลงในโรงแรม

1. การฝากเงิน วิธีการเฉพาะฝากเงินเป็นธุรกิจที่บริษัทธนาคารกระทำเพื่อให้ได้ดอกเบี้ยหรือผลกำไรเข้าธนาคาร วิธีการต่าง ๆ ย่อมมีเปลี่ยนแปลงได้ตามระยะเวลาและสถานการณ์ของการแข่งขันระหว่างธนาคารด้วยกันเอง

2. ฝากลงในโรงแรม กฎหมายกำหนดไว้ว่า เจ้าของโรงแรมหรือเจ้าสำนักโรงแรมจะต้องรับผิดชอบเพื่อความสูญหาย หรือบุบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สินที่ผู้เข้ามาพักอาศัยในโรงแรมหรือเจ้าของโรงแรมได้พาเข้ามาพักในโรงแรมแม้ว่าของที่หายหรือบุบสลายจะเกิดจากผู้คนที่ไปมาเข้าออก ณ โรงแรม เจ้าของโรงแรมก็ต้องรับผิดชอบ

